

Sygn. akt VI U 1908/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – st. sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2018 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 7 lipca 2015 r., znak: (...)

w sprawie: M. S.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej M. S. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 1 maja 2015 r. na stałe,
- 2) stwierdza, że organ rentowy ponosi odpowiedzialność za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VIU 1908/15

UZASADNIENIE

M. S. uprawniona jest do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na stałe. Wystąpiła z wnioskiem o podwyższenie stopnia niezdolności do pracy. Komisja lekarska orzeczeniem z dnia 2 lipca 2015 roku orzekła, że ubezpieczona jest trwale, częściowo niezdolna do pracy i zaskarżoną decyzją z 7 lipca 2015 roku wydaną w oparciu o artykuł 107 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS organ rentowy stwierdził, że ubezpieczona jest częściowo niezdolna do pracy. W tej decyzji błędnie wskazano wniosek ubezpieczonej jako wniosek z 6 maja 2011 roku podczas gdy faktycznie ten wniosek był z 7 maja 2015 roku. Odwołanie od tej decyzji wniosła ubezpieczona, która stwierdziła, że występuje u niej całkowita niezdolność do pracy i stan zdrowia orz..., uzasadnia orzeczenie takiej niezdolności. Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie podtrzymał argumentację zawartą uzasadnieniu w zaskarżonej decyzji i wniosł o oddalenie odwołania. Sąd Okręgowy ustalił, że ubezpieczona urodzona (...) ostatnio pracoda..., pracowała jako sprzedawca i pomoc krawiecka. Ponieważ komisja lekarska orzeczeniem z 2 lipca 2015 roku orzekła trwałą, częściową niezdolność do pracy ubezpieczonej a ubezpieczona kwestionowała to orzeczenie celem sprawdzenia zasadności stanowiska komisji lekarskiej Sąd powołał biegłych sądowych neurologa i okulistę, którzy wydali w sprawie opinię

podstawową z 22 czerwca 2017 roku i opinię uzupełniającą z 12 października 2017 roku. W opinii podstawowej biegli wskazali u ubezpieczonej rozpoznanie w postaci wieloogniskowego naczyniopochodnego uszkodzenia mózgu, stan po przebytych udarach niedokrwiennych mózgu z objawowym niedowładem połowicznym lewostronnym i niedowidzeniem połowicznym prawostronnym, nadciśnienie tętnicze, stan po przebytej cholecystektomii. Na podstawie badania przedmiotowego i badania samej ubezpieczonej biegli orzekli, że stan jej zdrowia czyni ją całkowicie niezdolną do pracy. Przyczyną tego są schorzenia wskazane w rozporz..., rozpoznaniu zawartym w opinii biegli wskazali, że schorzenia wskazane w opinii skutkują u ubezpieczonej bólami i zawrotami głowy, zaburzeniami chodu, równowagi, postępującymi zaburzeniami widzenia, zaburzeniami pamięci, osłabieniem siły mięśniowej kończyn po stronie lewej, obniżeniem tolerancji wysiłku fizycznego. W związku z powyższym biegli uznali, że ubezpieczona jest całkowicie, trwale niezdolna do pracy od daty wystawienia zaświadczenia o stanie zdrowia od 10 kwietnia 2015 roku i taki stan spowodowany jest następstwami przede wszystkim wieloogniskowego naczyniopochodnego uszkodzenia mózgu a także schorzeniami współistniejącymi. Biegli uznali, że stan zdrowia ubezpieczonej nie ulegnie poprawie i dlatego orzekli trwałą całkowitą niezdolność do pracy nie dzieląc poglądów lekarzy orzeczników Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. W stosunku do tej opinii organ rentowy wniósł zastrzeżenia w piśmie z 11 sierpnia 2017 roku wskazujące przede wszystkim, że z opisu badania biegłych nie wynika takiego stopnia upośledzenia sprawności organizmu ubezpieczonej w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy. Organ rentowy wniósł o wydanie w sprawie opinii uzupełniającej i taka opinia została w sprawie wydana przez biegłych 12 października 2017 roku, biegli podtrzymali dotychczasową opinię i wnioski tej opinii wskazując w odniesieniu do zastrzeżeń organu rentowego, że już w 2004 roku ubezpieczona została uznana za osobę częściowo niezdolną do pracy ale zmiany niedokrwienne w obrębie mózgowia nasiliły się w przebiegu nadciśnienia i miażdżycy naczyń potwierdzeniem tego są zmiany w badaniu neurologicznym, które ujawniło obustronny zespół piramidowy z lewostronną lateralizacją i deficytem siły mięśniowej kończyn po stronie lewej czyli niedowład połowiczny lewostronny, zespół mózdkowy w zakresie kończyn dolnych oraz zaburzenia widzenia w postaci niedowidzenia połowicznego prawostronnego. Biegli wskazali w tej opinii uzupełniającej, że właśnie z tego powodu ubezpieczona ma obniżoną tolerancję wysiłku, ma zaburzenia chodu, zaburzenia głowy, zaburzenia równowagi i postępujące zaburzenia widzenia. I ten stan rzeczy spowodował konieczność pomocy osoby drugiej w niektórych czynnościach życia codziennego zwłaszcza, że pojawiły się u ubezpieczonej również deficyty funkcji poznawczych. Kolejne zastrzeżenia organu rentowego sprowadzały się do polemiki z wnioskami opinii biegłych i do podkreślenia, że inne były wyniki badania ubezpieczonej przez komisję lekarską i że ubezpieczona poruszała się samodzielnie i że ubezpieczona nie okazała nowych wyników badań rezonansu magnetycznego. Organ rentowy w tych zastrzeżeniach z 23 listopada 2017 roku wniósł o kolejny zespół biegłych. Sąd Okręgowy uznał, że nie ma potrzeby dalszego prowadzenia postępowania bo te zastrzeżenia organu rentowego stanowiły w istocie polemikę z prawidłowymi wnioskami opinii biegłych, których Sąd powołał jako specjalistów wyższej klasy niż lekarzy ZUS-u i oni wydali zarówno opinię podstawową ale też w opinii uzupełniającej odnieśli się do tych zastrzeżeń organu rentowego, które faktycznie zostały powtórzone w kolejnym piśmie procesowym i biegli podkreślili w swojej opinii uzupełniającej, że zmiany niedokrwienne w obrębie mózgowia nasiliły się w przebiegu schorzenia w postaci nadciśnienia i miażdżycy naczyń czego potwierdzeniem są zmiany w badaniu neurologicznym, które ujawniło obustronny zespół piramidowy z niedowładem połowicznym lewostronnym, zespół mózdkowy kończyn dolnych i zaburzenia widzenia i biegli jasno wskazali, że ubezpieczona ma obniżoną tolerancję wysiłku, zaburzenia chodu, zawroty głowy, zaburzenia widzenia jej stan nie ulegnie poprawie i to wszystko zdaniem Sądu, który podzielił wnioski opinii biegłych wypełniało przesłanki orzeczenia o całkowitej niezdolności do pracy w rozumieniu artykułu 12 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Uwzględniając więc opinię biegłych jako miarodajną trafnie oceniającą stan zdrowia ubezpieczonej Sąd Okręgowy uznał, że zostały spełnione przesłanki z artykułu 57 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z treścią artykułu 12 i 13 tej ustawy biorąc pod uwagę to, że ubezpieczona wystąpiła z wnioskiem 7 maja 2015 roku Sąd Okręgowy na podstawie artykułu 477 ze znakiem 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego oraz artykułu 129 ustęp 1 Ustawy o emeryturach i rentach z FUS zmienił zaskarżoną decyzję przyznając ubezpieczonej prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 1 maja 2015 roku na stałe. Z uwagi na to, że biegli wskazali, że podstawą wydania przez nich opinii były te same dowody medyczne jakimi dysponował organ rentowy Sąd orzekł o odpowiedzialności organu rentowego

za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji na podstawie artykułu 118 ustęp 1 a Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.